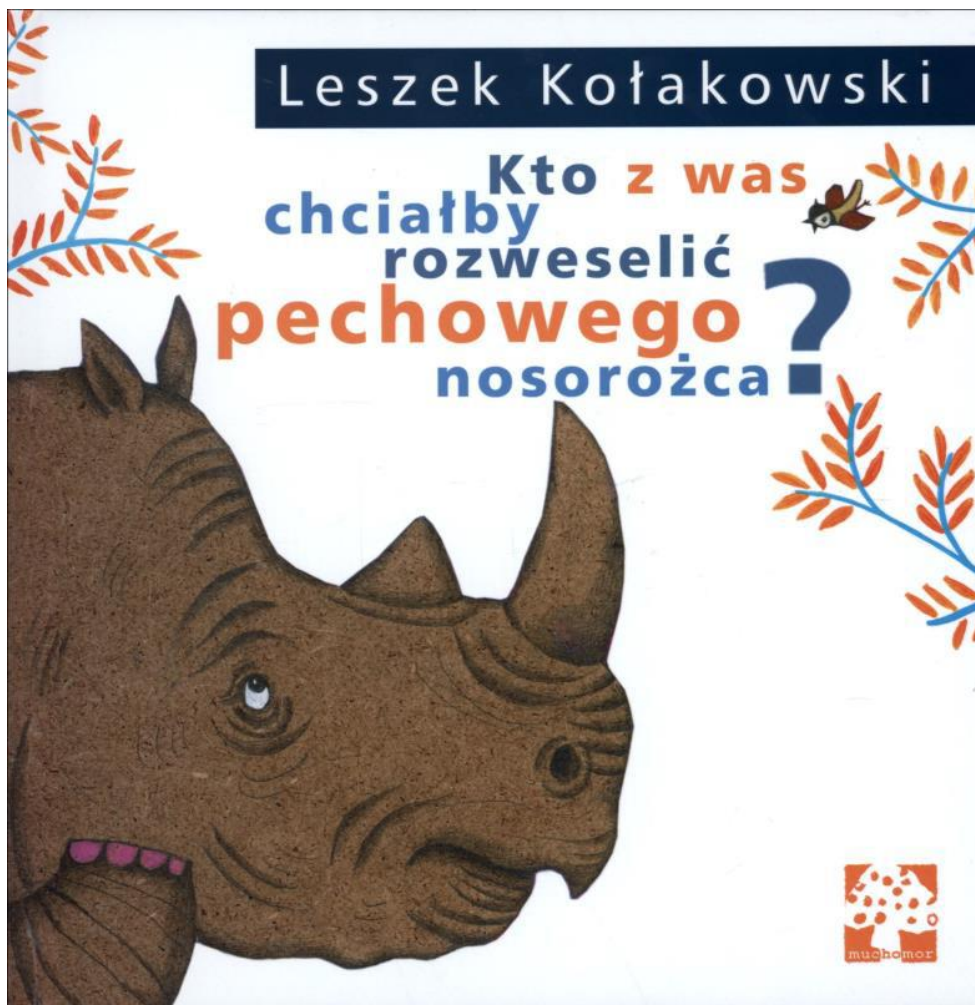

Dzień dobry! temat dnia: **Czy warto mieć marzenia?**

1. Ustalenie, jaki jest dzień, jaki dzień będzie jutro, jaki pojutrze, jaki był wczoraj, a jaki przedwczoraj.
Zapis w zeszycie: **Piątek, 15.05.2020r**
2. Obserwacja i omówienie pogody. Zaznaczenie w kalendarzu pogody.
3. Bliskie spotkania z literaturą dla dzieci i młodzieży- Leszek Kołakowski,
Kto z Was chciałby rozweselić pechowego nosorożca?

"Kto z was chciałby rozweselić pechowego nosorożca?" to bajka, którą profesor Leszek Kołakowski w latach 60. napisał dla swojej kilkuletniej córki Agnieszki. Bajka przeleżała w szufladzie 20 lat.

1. Opowiadania możecie wysłuchać tutaj:

<https://www.youtube.com/watch?v=nsnU8CloIwo>

2. Możesz także przeczytać lekturę samodzielnie:

Kto z was chciałby rozweselić pechowego nosorożca? Ty, Agnieszko? Albo ty, Tadziu? A może ty, Justynko? Spójrzcie, przyjrzyjcie się uważnie, jak nosorożec posmutniał, jaki siedzi skrzywiony, zdaje się, że popłakuje troszeczkę. Spójrzcie jeszcze uważniej, czy widzicie, że nosorożec ma kompres na pupie? Ale dlaczego kompres? Czy przewrócił się na ślizgawce? Czy po poręczy schodów? (Czego, jak wiadomo, nigdy, ale to nigdy robić nie należy).

Ach, nie, przygoda nosorożca była o wiele gorsza, o wiele gorsza! Nosorożec już dawno był smutny, zanim nosił kompres na pupie. A kiedy koledzy lub koleżanki, to znaczy inne nosorożce lub nosorożki, pytały go, czemu jest smutny, wzdychał głośno i tym swoim wzdychaniem strącał wielki grad owoców z drzew okolicznych, i mówił: "Wielkie zmartwienie" - i nic więcej nie chciał powiedzieć.

Inne nosorożce nie mogły się domyślić, jakie to zmartwienie męczy nosorożca. Ale wy się już domyślacie na pewno, ty, Agnieszko, i ty, Tadziu, i ty także, Justynko! Oczywiście nosorożec był zmartwiony, ponieważ nie umiał fruwać! Bo trzeba wiedzieć, że nosorożec naprawdę nie umie fruwać, i przyznać musimy, że każdy na świecie byłby zmartwiony, gdyby coś takiego mu się trafiło.

Nosorożec więc, jak wiecie, nie umiał fruwać i bardzo się tym smucił. Wstydził się przyznać innym nosorożcom i nosorożkom do tego zmartwienia, bo zauważył, że tamci wcale się tym nie martwili.

A przecież nie umieli fruwać tak samo jak on, więc powinni by tak samo się martwić. Skoro się nie martwili, myślał sobie nosorożec, to pewnie śmialiby się tylko, gdyby im się zwierzył z własnego zmartwienia.

Tak myśląc, nosorożec chciał jakoś sobie poradzić. Pomyślał więc, że jeżeli ktoś się martwi tym, że czegoś nie ma albo nie umie, to powinien o tym powiedzieć nie takiemu, kto też tego nie ma albo nie umie, lecz się tym nie martwi. Powinien raczej powiedzieć komuś takiemu, kto się nie martwi właśnie dlatego, że już ma to coś albo to coś umie. Nosorożec właściwie źle myślał, bo przecież, gdyby Agnieszka nie miała roweru i bardzo się tym martwiła, to raczej powinna o tym powiedzieć Justynie, która też nie ma roweru, ale tym się nie martwi. Wtedy Justyna, kiedy się zastanowi, też się zacznie martwić i będą się martwić obie razem. A jeśli powie Tadziowi, który się nie martwi, bo właśnie ma rower, to Tadzio może się wcale tym nie przejąć, że Agnieszka nie ma roweru.

Nosorożec więc źle właściwie myślał, ale przypadkiem mu się udało. Powiedział mianowicie o swoim zmartwieniu wróblowi, którego przypadkiem spotkał. Wróbel sam wcale się nie martwił tym, że nie umie fruwać, bo wróbel umie fruwać.

A skoro umie, to mógł się w ogóle nie przejąć zmartwieniem nosorożca i nic mu poradzić, i kazać, żeby sobie precz poszedł. A wtedy nosorożec byłby jeszcze smutniejszy i jeszcze bardziej się martwił. I tak na pewno by się stało, gdyby to nie był wróbel, ale papuga, bo papugi nie martwią się nigdy cudzą biedą. Ale wróble cudzą biedą się martwią i dlatego nosorożcowi się udało. Taka była rozmowa między wróblem i nosorożcem:

Nosorożec powiedział: "Mój kochany, ja się bardzo martwię".

Wtedy wróbel powiedział: "Mój maleńki, dlaczego się martwisz?"

Na to nosorożec: "Martwię się, bo nie umiem fruwać".

Na to znów wróbel: "A dlaczego nie umiesz?"

Nosorożec wtedy: "Nie umiem i już. Może mi coś poradzisz?"

Wtedy wróbel naprawdę się zmartwił, bo był bardzo poczciwym wróblem. Myślał długo, a potem powiedział: "Wiesz co, będę cię uczył fruwać! Przyglądaj się uważnie, jak ja to robię, i spróbuj tak samo".

Potem machnął skrzydełkami i zaraz, jak to wróbel, zaczął fruwać w pobliskich krzaczkach: podfrubał tak wysoko, żeby było widać, że fruwa, ale i tak nisko, żeby nosorożec mógł dobrze zobaczyć, jak to się robi.

Nosorożec przypatrywał się chwilę, a potem podskoczył raz i drugi, naśladując wróbla. Ale wyszło to okropnie niezdarnie i wielkie cielsko trzęsło się na wszystkie strony, a z fruwania nic a nic nie wychodziło.

Wtedy nosorożec znowu westchnął i swoim westchnieniem tak przestraszył wróbla, że wróbel spadł na ziemię i pisnął cienko: "Oj!"

A potem zapytał: "Co się stało?"

A nosorożec wyjaśnił: "To ja westchnąłem".

Wtedy wróbel spytał: "A dlaczego westchnąłeś?"

Na to nosorożec: "Bo jakoś nic nie wychodzi z mojego fruwania".

Na to wróbel: "Bo za krótko próbowałeś. Trzeba się ćwiczyć".

Ale nosorożec był już zniechęcony i westchnął jeszcze raz, i powiedział, że nic już z tego nie wyjdzie. Na to wróbel zastanowił się, jak to wróbel, i zastanawiał się długo, i spoglądał uważnie na nosorożca, a przez ten cały czas nosorożec wzdychał.

Wreszcie wróbel powiedział, ale tak powiedział, żeby wszyscy wiedzieli, że to było bardzo mądre: "Słuchaj, mój maleńki, mnie się zdaje, że ty nie masz skrzydełek".

Wtedy nosorożec wybuchnął wielkim płaczem i rycząc, powiedział: "Mnie się też tak zdawało, że nie mam skrzydełek i że dlatego nie mogę fruwać. Ale wstydzilem się powiedzieć".

I jeszcze głośniej się rozbeczał.

To beczenie nosorożca zmartwiło znowu wróbla, więc prędko usiadł nosorożcowi na rogu, pogłaskał go i powiedział: "Mój maleńki, ja ci pożyczę skrzydełka".

Potem odpiął sobie skrzydełka i przymocował je nosorożcowi dokładnie w tym miejscu, gdzie nosorożec miałby skrzydła, gdyby je miał od urodzenia. Wtedy nosorożec bardzo się ucieszył (wiedzicie, jak się cieszy - i ani śladu łez!) i hop! hop!, zaczął podskakiwać i zabierać się do fruwania. Ale i tym razem nic z tego nie wyszło, nosorożec tylko podnosił łapy niezdarnie, ale nie mógł pofrunąć nawet odrobiny, nawet kawałeczka.

Wróbel znów przypatrywał się bardzo uważnie. A kiedy nosorożec, zmęczony, przewrócił się z wielkim hukiem na ziemię i rozbeczał się jeszcze głośniej, wróbel pokiwał głową i powiedział: "Mój maleńki, ja już wiem, dlaczego nic z tego nie wychodzi. Zdaje mi się, że te skrzydełka są małe".

ZASTANÓW SIĘ

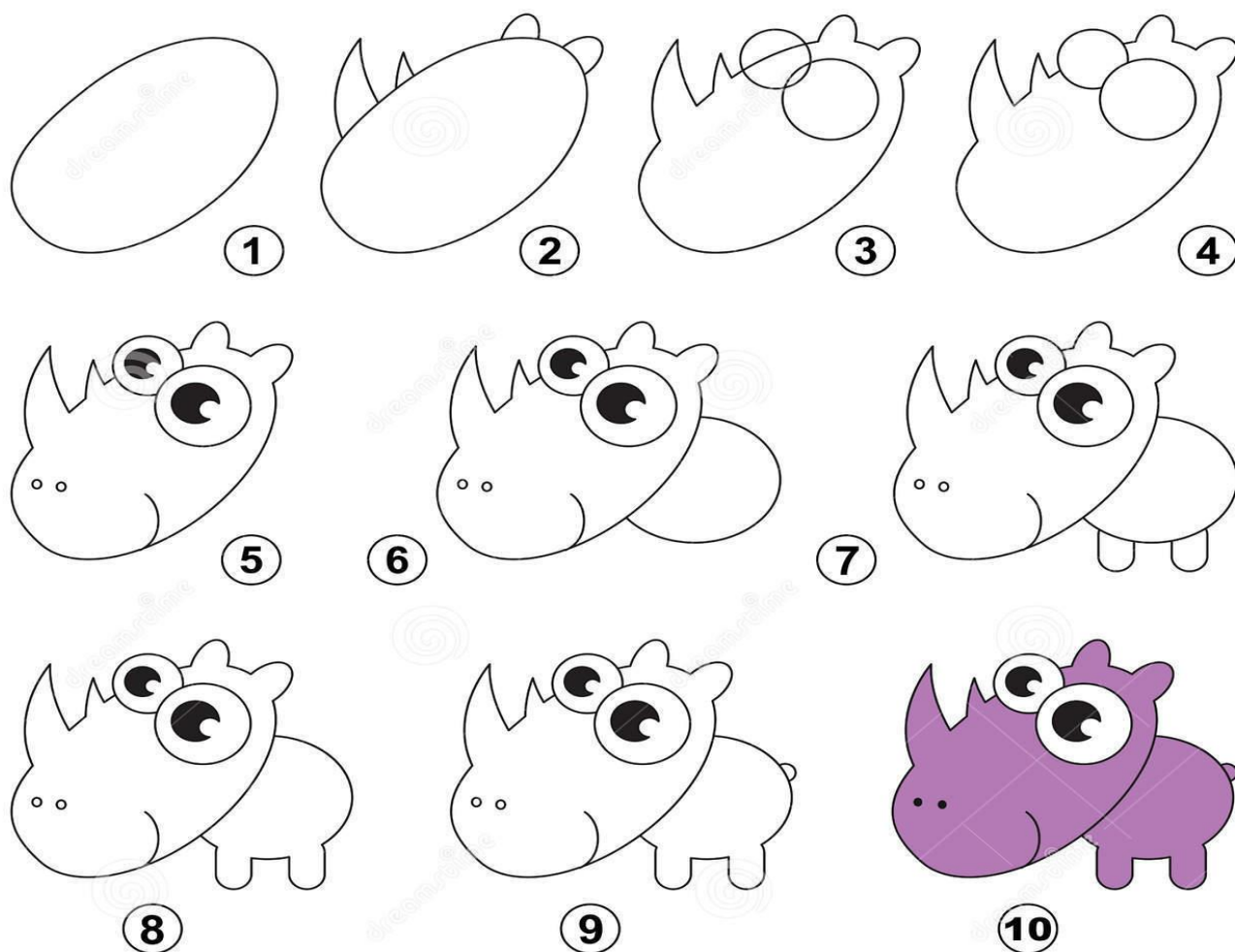
3. Na czym bardzo zależało nosorożcowi?

4. Pomyśl sam: w czym czujesz się wyjątkowy?

Co jest twoją mocną stroną? Co w sobie lubisz?

4. Może spróbujecie narysować nosorożca?

5. Klasa 1- obliczcie w zeszytach i zapiszcie rozwiązanie.

1. Wykonaj działania. Odszukaj w każdym rzędzie ramkę z poprawnym wynikiem i pokoloruj ją. Z liter znajdujących się w pokolorowanych ramkach odczytaj hasło – nazwę zwierzęcia, które żyje w Tatrach.

$3 + 6 = \square$

8	z
---	---

9	ś
---	---

7	ż
---	---

$9 - 5 = \square$

4	w
---	---

5	y
---	---

3	r
---	---

$8 - 3 = \square$

5	i
---	---

4	r
---	---

12	e
----	---

$4 + 1 + 3 = \square$

11	b
----	---

7	a
---	---

8	s
---	---

$2 + 5 + 3 = \square$

14	f
----	---

10	t
----	---

11	w
----	---

$8 - 3 - 4 = \square$

2	k
---	---

1	a
---	---

0	ą
---	---

$10 - 5 - 2 = \square$

3	k
---	---

16	a
----	---

4	ż
---	---

6. Klasa 2a- Obliczcie w zeszytach.

1. Oblicz i porównaj działania.

$3 + 2 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 3 + 2 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$1 + 6 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 1 + 6 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$6 + 3 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$16 + 3 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$4 + 5 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$14 + 5 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

2. Wykonaj działania według podanego wzoru.

$10 + 4 + 3 = 14 + 3 = 17$

$17 - 10 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 2 + 4 = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & & & \\ \hline & & & \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$16 - 10 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 7 + 1 = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & & & \\ \hline & & & \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$18 - 10 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 2 + 2 = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & & & \\ \hline & & & \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$14 - 10 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 3 + 2 = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline & & & \\ \hline & & & \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$15 - 10 = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

? 3. Wpisz brakujące liczby.

$10 + 7 = 10 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + 3$

$\begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} = 10 + 5 + 5$

$10 + 9 = 10 + 2 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + 8 = 10 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$10 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} = 10 + 1 + 5$

$10 + 1 = 10 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array}$

$\begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + 10 = 2 + 1 + 10$

$10 + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline & \\ \hline & \\ \hline \end{array} + 10$

7. Zadania dla Nikoli i Tomka oraz dla chętnych :)

Porównywanie różnicowe w zakresie 10 –
zadania tekstowe

Kinga, Ela i Karol mają po 7 lat.

1. Ola jest o 3 lata młodsza od Kingi.
Ile lat ma Ola?

Obliczenia:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Odpowiedź: Ola ma

 lata.

2. Janek jest o 2 lata starszy od Karola.
Ile lat ma Janek?

Obliczenia:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Odpowiedź:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Julka jest o rok młodsza od Eli,
a Kamil o dwa lata starszy od Julki.

Ile lat ma Julka?

Obliczenia:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Ile lat ma Kamil?

Obliczenia:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Odpowiedź: Julka ma

 lat, a Kamil ma

 lat.

28

8. jeśli chcecie poćwiczyć zabawy z alfabetem kliknijcie w link.

https://epodreczniki.pl/wczesnoszkolna/KL1_ORE_V9_LATO_1_4_29_146_p5

Na CHMURCE wybierzcie PSZCZOŁĘ, a potem SERCE Temat 146. Literki też mają swoje charakterki.